

ild

“...vor Gud er en fortærende ild”

(Hebræerbrevet 12:29)

Ild har mange funktioner. Det er forudsætningen for al civilisation, det kan bringe varme, det kan bruges i en husholdning, det kan rense og omsmelte metal og det er samtidig noget af det farligste, der findes. En ild, der er ude af kontrol, kan udslutte alt.

I Bibelen er billedet af ilden en af de oftest brugte billeder af Gud; der synes at være en særlig forbindelse mellem Gud og ild. Når Gud åbenbarer sig, sker det i en brændende tornebusk (2. Mosebog 3) eller i syner af ild og stråleglans (som f.eks. Ezekiel 1). Når Guds karakter skal beskrives, er det igen billedet af ilden, der kommer frem; det sker f.eks. i det ovenfor citerede skriftsted: “...vor Gud er en fortærende ild”. Når billedet af ilden bruges om Gud, sker det bl.a. for at understrege Guds herlighed; der er simpelthen stråleglans omkring Gud, når Han åbenbares. Det sker endvidere for at understrege renheden og helligheden i hans karakter; blandt ildens mange egenskaber er netop evnen til at rense f.eks. metal for al urenhed, så kun det ægte, det rene, det brugbare står tilbage.

I det Ny Testamente forbindes ilden på en særlig måde med Gud Helligånd. På pinsedag, da Helligånden kom over de kristne, som var samlet i forventning, var et af de ydre tegn på begivenheden, at “..tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem.” (Apostlenes Gerninger 2:2). Hvad er pointen her? Ildens evne til at sprede sig, naturligvis. Hvis de rette betingelser er til stede, vil ild sprede sig af sig selv. Den naturlige opgave for enhver kristen er at sprede Guds ild, dvs. Guds egen karakter, hvad Helligånden, Gud selv, gør os i stand til.

Dette er imidlertid ikke noget, man kan sætte på automatpilot. Åndens ild skal holdes ved lige, ellers vil den brænde ud. Det er baggrunden for formaningen i Første Thessalonikerbrev 5:19: “Udsluk ikke Ånden”. Åndens ild er som et bål, men også et bål der, som ethvert andet bål, vil brænde ud, hvis det ikke tilføres næring.

“Guddommelig pyromani” kan siges at være formlen for det Ny Testaments brug af billedet af ilden. Gud er en fortærende ild. Vi skal være så tæt på ham, at vi selv bliver sat i brand og derefter skal vi sprede ilden til alle, vi er i nærheden af.